

heder. Den er ikke medtagen, og desværre findes der overhovedet ikke i dette Lovforslag Spor af det Afsnit 5, der af Landstinget vedtoges i Fjor, og som netop indeholder Paaklagebestemmelser. Dette Afsnit er fuldstændig forsvundet, endskønt det var omhyggeligt udarbejdet af Landstinget. Jeg ser ikke rettere, end at der i Lovforslaget, som det nu er, ikke findes Hjemmel for nogen anden Paaklagemyndighed end den allerede nu bestaaende, nemlig Amsraadet, en Paaklagemyndighed, som har vist sig at være ret ubrugelig, ja man kan næsten sige umulig. Det paaberaabes netop som Bevis for den nuværende Paalignings- og Paaklageinstans' Fortræffelighed, at der finder saa forholdsvis faa Paaklager Sted. Men hvorfor? Fordi man desværre i Aarenes Løb har faaet Erfaring for, at de ere ganske værdiløse — man faar intet Resultat af dem. Og naar man spørger, hvorfor man ikke gør det, ja, da er den almindelig angivne Grund den, at der ingen Bestemmelse kan træffes, naar Stemmerne staa lige. Man har altsaa en Paaklagemyndighed, Domsmagten er der, men den kan ikke fælde nogen Dom, fordi der ikke kan fattes nogen Beslutning, naar Stemmerne staa lige. Under denne Forudsætning falder Klagen bort. Naar man stempler en saadan Paaklagemyndighed som umulig over for et Skattesystem som det nu foreslaaede, tror jeg ikke, man overdriver.

Inden jeg forlader § 7, maa jeg slutte mig til, hvad der er kommet frem fra flere ærede Talere om det meget store Spillerum, der i Vedtægterne kan gives baade for Tillæg og Fradrag efter et vilkaarligt Skøn. Den samme Indtægt i en Kommune kan blive behandlet snart med stigende Tillæg i Procenter og snart i videste Udstrækning med Nedsættelser. Dette fører jo til, at den ene af to lige store Indtægter kan komme til at betale $6\frac{1}{2}$ Gang saa meget som den anden. Dette er et temmelig stort Stykke og staar jo i mærkværdig Modsætning til det, Landstinget vedtog i Fjor, nemlig Forhøjelse med $\frac{1}{4}$ og Nedsættelse med $\frac{1}{4}$ og intet mere. Men selv om disse Satsere vare lavere og mere tiltalende, er der jo i selve denne Bestemmelse om, hvad der vilkaarlig kan lægges til og trækkes fra, aldeles ikke nogen Garanti imod ubillige og urigtige Ansættelser, da der ikke er nogen Paaklagemyndighed for høj Ansættelse overhovedet, og enten jeg kommer til at betale dobbelt Skat derved, at jeg bliver ansat til den dobbelte Indtægt af den, jeg

har, eller ved, at jeg faar et vilkaarligt Paalæg af 100 pCt., forekommer mig at komme ud paa et. Hele denne § 7, som jeg har hørt mange være saa glade ved, fordi de deri staa en Betyggelse mod vilkaarlige Indkomstskattepaaligninger i Kommunen, forstaar jeg derfor slet ikke; jeg kan slet ikke se Betyggelsen deri, hvorimod der absolut i Landstingets Vedtagelse i Fjor laa en virkelig Betyggelse, en virkelig Overinstans at appellere til, en Overinstans, som i øvrigt var ret lig den, som er foreslaaet i det Forslag, der foreligger om Statsindkomstskatten. Den Overensstemmelse, der er mellem disse to Forslag, er ganske mærkværdig. Den nu i Indkomstskatteloven foreslaaede Paaklagemyndighed, Overskatteraaet tror jeg den kaldes. — Navnet er jo for øvrigt ligegyldigt —, og den Paaklagemyndighed, som Landstinget vedtog i Fjor for den kommunale Beskatning, ligne hinanden i aller højeste Grad. I begge Tilfælde er det Amtmanden, to af Ministeren og to af Amsraadet valgte Medlemmer, som danne Overligningskommissionen for den enkelte Amsraadskreds. Man maatte omtrent have kunnet opnaa det samme i Aar ved at føje § 32 til de 4 Paragraffer af Statsindkomstskatteloven, som skulle komme til Anvendelse paa den kommunale Beskatning. Derved vilde man netop have faaet en Overligningskommission som den, Landstinget vedtog i Fjor. Paa et andet Sted i Lovforslaget træder ogsaa en saadan Ordning, en Overskattekommission, frem, men ganske vist kun paa et enkelt Sted vedkommende Erhvervsskattens Udregning. For den almindelige Skats Vedkommende har den derimod ikke nogen Betygning.

Med Hensyn til Tilskuddet til Kommunerne, de $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr. aarlig, finder man jo her ny Regler med Hensyn til Fordelingen mellem baade de større og de mindre Kommuner. Det er et saa indviklet System, at jeg med mit Kendskab til de kommunale Udgifter ikke er i Stand til at danne mig nogen Mening om, hvor meget hver af Hovedgrupperne i Virkeligheden faar. Det var saa rart overskueligt, som det forelaa ved den tidligere Behandling, naar det hed 35 pCt. til den ene Gruppe, 65 pCt. til den anden, det kunde man overse, det kunde man have en Slags Mening om, men paa denne Maade kan jeg i Øjeblikket i alt Fald ikke have noget Overblik over, hvorledes Fordelingen bliver. Muligvis findes der noget derom i Anmærkningerne til Lovforslaget, som er undgaaet